

Варто також звернути увагу на той факт, що оригінали архітектурних проєктів першої половини ХІХ ст. (наприклад на кресленнях арх. С.О. Васильєва) не відображають розробку рисунку плетінь заповнень віконних прорізів на кресленнях фасадів. Також автори проєкту-переможця на конкурс Будинку державної промисловості в м. Харкові (арх. С.С. Серафимов, С.М. Кравець, М.Д. Фельгер 1925-1928 рр.) у першому варіанті проєкту запропонували великоформатне вітринне скління без імпостів, яке просто не міг забезпечити тогочасний рівень розвитку технологій.

На сучасному етапі розвитку індустріального виробництва віконних конструкцій може бути забезпечена імітація будь-яких форм і матеріалів. Але при цьому виникає питання, чи потрібні ці імітації сучасним споживачам архітектури (як освіченому архітектурному критику так і пересічному громадянину), що з іронією спостерігають за історизуючими імітаціями, часто не дуже грамотними?

На думку автора, вірогідно найкращим доказом спадкоємності в архітектурі в ряді випадків може бути застосування сучасного скління без імпостів, яке є нейтральним до історичного антуражу.

Застосування подібного рішення не є універсальним, має виходити з конкретної ситуації, підсумовування архітектором вихідної інформації з оцінкою історичного значення архітектурного об'єкта, функціонального завдання і професійного такту проєктувальника.

СУЧАСНІ ПРИЙОМИ ВИРАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВОЄРІДНОСТІ В АРХІТЕКТУРІ

Якименко І.А

Науковий керівник – Вітченко Д.М., старший викладач

Національна своєрідність архітектури, що несе в собі багатівіковий досвід певного народу – рухливе явище, якому притаманне постійне оновлення, видозміни змісту і форми. Національна форма в архітектурі є не лише сукупністю її зовнішніх ознак, а являє собою органічну цілісність, спосіб існування і розвитку архітектури.

На сьогоднішній день в умовах глобалізації, підвищення мобільності населення та особливостей економічного розвитку зростає тенденція культурно-побутової інтеграції етносів, яка отримала назву «криза ідентичності». При цьому згладжуються їх культурні особливості. Тому в ідеології сталого розвитку особливе місце займають питання збереження культурної різноманітності.

Усвідомлення цього кризового моменту активізувало дослідження в сфері вернакулярної архітектури. Вибіркове відношення у націо-

нальній (регіональній) архітектурі до принципів формоутворення, кольорової гами, характеру декору, взаємодії з природним оточенням – розглядається як матеріальне втілення національного бачення.

Науковцями відзначається, що архітектура є важливим засобом вирішення завдання формування національної ідентичності в політичних цілях. Серед шляхів її реалізації можна виділити наступні:

- охорона і реставрація національних пам'яток архітектури,
- популяризація форм традиційного житла і його державна охорона,
- трансляція так званого «національного стилю» і його елементів,
- застосування традиційних архітектурно-містобудівних принципів,
- трансляція «національних» образів і символів.

На сьогоднішній день в Україні спроби вирішення цих проблем відбуваються шляхом трансляції стійких патернів (орнаментів, колористики, символів) як маркерів певного етносу, без залучення в принципи їх організації.

На думку науковців, перспективним напрямком у вирішенні даної проблеми є так званий брендинг територій, який має поєднати економічну і культурну складові життя суспільства. Можна виділити основні моменти реалізації цієї стратегії:

- етнічна ідентичність служить сполучною ланкою між загальнокультурним (глобальним) і регіональним (в контексті «малої батьківщини») рівнями ідентичності;
- основними об'єктами які втілюють етнічну ідентичність в архітектурі є комплекси традиційного житла;
- основними засобами реалізації етнічного типу ідентичності в архітектурі є принципи архітектурної композиції: пропорції, ритм, масштаб і т. і.;
- застосовування певних матеріалів і колористичних рішень, традиційно властивих для конкретного регіону;
- традиційні технології пластичної роботи з матеріалом;
- використання регіональних особливостей природного освітлення;
- вживання в озелененні ділянки об'єкту проектування місцевих видів рослинності.

Таким чином, певні історичні умови, культурні та економічні зв'язки виступають як постійно діючі активні стимули формоутворення в архітектурі. Традиція дає сучасності живильну силу тільки тоді, коли її можливості лежать в сфері перетину багатьох вимог сучасної архітектури. Слід особливо підкреслити, що національна тради-

ція не має зводитися тільки до етнографізму. Вона має вбирати в себе все цінне, краще, перспективне, що народилося в практиці архітектури.

В якості апробації вказаних вище принципів у дипломному проекті бакалавра на кафедрі містобудування ХНУМГ імені О.М. Бекетова обрана тема «Центр дитячої творчості у м. Богодухів Харківської обл.». В об'ємно-планувальній структурі об'єкту проектування заплановано використати мотиви традиційного зодчества історичного регіону України – Слобожанщина.

ПОБУДОВА ПЛОЩИН ДОТИЧНИХ ДО ПОВЕРХОНЬ

Доброскок О.В.

Науковий керівник – Мандріченко О.Є., ст. викладач

В інженерній практиці конструювання та розрахунків часто зустрічаються завдання, які потребують визначення на поверхні точок, що відповідають певним технічним умовам. Наприклад точок, в яких зусилля від навантаження повинно поширюватися в заданому напрямку або точок, в яких головна нормаль поверхні буде належати площині заданого перетину. Подібні завдання пов'язані з побудовою геодезичних точок кривої, що належить поверхні, а також плоскостей дотичних до поверхонь.

Для кожної кривої m , що розташована на опуклій регулярній поверхні, можна побудувати характеристичну криву l , дотичної до площини в точках якої перпендикулярні до нормалі заданої кривої m . З теорем теорії опуклих кривих на поверхні відомо, що якщо є основа перпендикуляра опущеного з вершини конуса на площину кривої, розташується поза кривою перетину, то крива на поверхні буде неопуклого і на ній існують геодезичні точки. Ці точки визначаються прямою, що проходить через означений перпендикуляр дотично до кривої перетину.

Точка перетину кривої m з характеристичної кривої l є геодезичною точкою кривої m звідки випливає, що нормаль поверхні в цій точці буде розташована в площині заданого перерізу.

Розібрана задача для заданого відсіку поверхні Φ з ребром повернення і фронтально-проектуючої площини α (рис. 1), побудови точки у якій нормаль поверхні Φ (поверхні з ребром повернення) співпадає з площиною α або складе з нею найменший кут (рис.1).